

«کودتای ۵۳» در رقابت اسکار بهترین فیلم

آکادمی علوم و هنرهای سینمایی اسکار فهرستی از ۳۶۶ فیلم سینمایی را منتشر کرد که اسامی واجد شرایط رقابت در شاخه بهترین فیلم جوایز اسکار ۲۰۲۱ خواهند بود و فیلم مستند «کودتای ۵۳» به کارگردانی تقی امیرانی و محصول مشترک ایران، انگلستان و آمریکا نیز در این فهرست حضور دارد. در این مستند بلند و ۱۲۰ دقیقه‌ای که درباره وقایع سیاسی منتهی به کودتای ۲۸ مرداد در ایران است، «ریف فاینز» بازیگر نامزد جایزه اسکار و برنده بقتا در نقش «نورمن داریوشر» مامور سرویس

وقتی هیچ کس به فکر رعایت قانون و عرف اجتماعی نیست

خیابان‌های فرهنگی فرهنگ‌های خیابانی

آفتاب یزد – یوسف خاکیان: بزرگی گفته است: «اگر تمام بودجه یک سال یک سرسزمین را به فرهنگ و مسائل فرهنگی اختصاص دهیم باز هم کم است و دست آخر می‌بینیم که هیچ هزینه‌ای نکرده ایم» شاید برخی پیش خودشان گمان کنند که طرف جقدر دلش خوش بوده که چنین اعتقادی دارد، در شرایطی که خیلی‌ها نان برای خوردن ندارند، کار برای انجام دادن ندارند، سقف بالای سر ندارند، هیچ درآمدی ندارند و در سخت‌ترین شرایط ممکن زندگی را سپری می‌کنند واقعاً فرهنگ به چه کار می‌آید که بخوایم هرچه داریم را خرجش کنیم تا مثلا در جامعه انسانهای بافرهنگی به حساب بیاییم؟ این طرز نگاه این مسئله را در ذهن ما متبادر می‌کند که اساسا اقتصاد مهمتر از فرهنگ است و باید ابتدا به آن پرداخت و مشکلات آن را حل کرد که اگر چنین اقدامی صورت گیرد مسلما هم پول کافی برای پرداختن به مسائل فرهنگی رانهمای رانندگی راه حوصله و وقتش را، آنگاه می‌توانیم به این ببندیشیم که از چه راه‌هایی می‌توان فرهنگ یک جامعه را ارتقا بخشید، راستش چند وقت پیش مشغول تماشای فیلم سینمایی «شیوع» به کارگردانی استیون مَسُودبرگ بودم، همان‌که در سال ۲۰۱۱ ساخته شده و وضعیت این روزهای تمام جهان که درگیر ویروس کرونا شده را به نمایش می‌گذارد. در آن فیلم تا پیش از شیوع آن ویروس مردم، همه افرادی در کشورهای مختلف (مثلا آمریکا) زندگی می‌کردند مردم بافرهنگ و متمدنی بودند و رفتارهای انسان مدارانه‌ای را در پیش می‌گرفتند. وقتی به فروشنکاهی می‌رفتند، سر حوصله بدون آنکه حق و حقوق کسی را زایل کنند و موجب تکدر خاطر فردی بشوند از قفسه‌های مختلف مبلغ بپاینج خود را بر می‌داشتند و با احترام کامل پس از حساب کردن مبلغ خریدهایشان از فروشگاه بیرون می‌آمدند و سوار ماشین خود شده و با رعایت قوانین راهنمایی رانندگی راه منزل خود را در پیش گرفته و می‌رفتند. در سر چهارراه‌ها هیچکس بیخودی بوق نمی‌زد، هیچ خودرویی چراغ قرمز را رد نمی‌کرد، هیچ شخصی بجز خط عابر پیاده از خیابان عبور نمی‌کرد و زندگی به بهترین شکل ممکن سپری می‌شد. همه مردم رفتارهای فرهنگی داشتند و همه چیز در بهترین شرایط ممکن بود، اما زمانی که آن ویروس وارد زندگی مردم شده، همان مردمی که تا پیش از آن به فرهنگ مدارانه‌ترین حالت ممکن زندگی می‌کردند ۳۶۰ رجه تغییر رویه دادند و به انسانهای دیگری تبدیل شدند. انسانهایی که دیگر حق تقدم برایشان مهم نبود، به دیگران فکر نمی‌کردند، فقط خودشان مهم بودند و بس. برای مثال در صحنه‌ای از فیلم، ماشین بیچخال داری آمده بود تا مواد خوراکی بین مردم پخش کند که در جای دیگر مردم در صف ایستاده بودند تا دارو دریافت نمایند. هنگامی که آنها اعلام شد میزان اقلام دارویی اندک است و فقط به برخی از افرادی که در صف ایستاده‌اند می‌رسد، ناگهان فرهنگ و رفتارهای فرهنگی فراموش شد و جایش را به کرداری داد که در خور شان هیچ انسانی نبود. آنها که در صف بودند ناگهان زامبی وار به محل توزیع رواد حسلت ور شدند تا هر کدام بتوانند دارو دریافت کنند. البته در اوضاعی که جان آن کسانی که انسانی که با واقعف از در خطر می‌بیند، ممکن است (بخوانید حتما) تغییر رویه بدهد و دیگر آنگونه که پیش از این رفتار می‌کرد، عمل نمی‌کند، اما پرسش مهم اینجاست که چرا باید پر فرهنگ طوری در جامعه نهاده‌نی شده باشد که با تغییر شرایط، پایه‌هایشان منزلزل شود و همه چیزش به هم بریزد؟

اما برگردیم به موضوع اقتصاد و فرهنگ و رابطه‌ای که میان این دو وجود دارد. همانطور که بیان کردیم برخی می‌گویند اقتصاد در اولویت است و ابتدا باید به حل مشکلات آن پرداخت. در اولین جمله این گزارش نیز از زبان آن فرد اندیشمند بیان کردیم که فرهنگ اساسی‌ترین و مهمترین موضوع در زندگی بشر است و اهمیت آن به قدری است که حتی می‌تواند نیازهای اقتصادی که ساده‌ترین و البته مهمترین‌شان عرضه و تقاضاست را نیز تحت الشعاع قرار دهد. به نظر شما کدامیک ارجحیت دارند؟ فرهنگ یا اقتصاد؟ برای رسیدن به پاسخ این پرسش اجازه دهید ابتدا موضع خودمان را با مسئله فرهنگ روشن کنیم.

متأسفانه بسیاری از ما فکر می‌کنیم که هنگامی بحثی درباره فرهنگ و مسائل فرهنگی شکل می‌گیرد منظور سینما، ادبیات، تئاتر، موسیقی، نقاشی، خطاطی، عکاسی، سفالگری، منبت کاری، معرق، شیشه‌گری و... است و چون به این مسائل می‌اندیشیم دیگر به رفتارهایی که در جامعه انجام می‌دهیم فکر نمی‌کنیم چرا که به گمان خیلی از ما فرهنگ را فقط باید در گالری‌ها، نمایشگاه‌های هنری، سالن‌های سینما و کنسرت‌های موسیقی یا کنافروشی‌های بزرگ جستجو کرد و به نمایش آن اهتمام ورزید. گفتیم «نمایش فرهنگ» داغ دلمنا تازه شده، چرا که متأسفانه خیلی از ما در این مراکز به جای اینکه رفتار فرهنگی داشته باشیم، رفتار فرهنگی را به

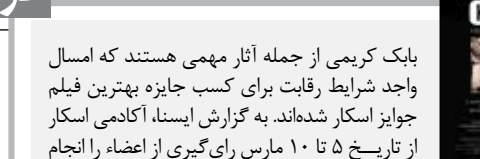
آشغال ریختن در خیابان یکی دیگر از ناهنجاریهای شهری است که نشان‌دهنده آن است که رفتار درست‌تر را در پیش نگرفته ایم. ۴- بوق زدن در خیابان مورد مهم بعدی است که خیلی از ما به آن توجه نمی‌کنیم و تا ماشین جلویی مان سرعتش کمی کم می‌شود دستمان را روی بوق می‌گذاریم و حالا زدن کی بز، بی‌توجه به آنکه ممکن است در آن خیابان بیمارتسانی باشد یا خودروی جلویی ما می‌خواهد فرد مسنن یا معلولی را سوار یا پیاده کند و یا اصلا پنچر شده است.

۵- جای پارک. طرف را می‌بینی که دنبال یک جای پارک برای خودرویش می‌گردد هر جایی را که پیدا می‌کند ماشینیش را آنجا پارک می‌کند، بی‌توجه به تابلوهای پارک ممنوع. مثلا تابلوی جایگاه ویژه معلولین که نشانگر این است که این مکان خاص مخصوص خودروهای افراد معلول است. این نشان می‌دهد که برای برخی که متأسفانه تعدادشان هم کم نیست مهم جای پارک است نه جایگاه پارک، بی‌توجه به حق و حقوق دیگران خودرویشان را در جایگاه ویژه خودروی معلولان پارک می‌کنند و پیی کار خود می‌روند، هیچکسی هم به آنها ایراد نمی‌گیرد، بعد فرد معلول بیونا باید در به در به دنبال جای پارک بگردد و هیچ نتیجه‌ای به دست نیارد، آخر سر هم خودرویش را چهار خیابان آن‌سوتر پارک کند و با زحمت

تابلوی ونگوگ در اروپا

تابلو نقاشی منظره «خیابانی در مونمارتر» که توسط ونسان ون گوگ در بهار سال ۱۸۸۷ خلق شده بود برای نخستین‌بار در لندن، آمستردام و پاریس به نمایش گذاشته می‌شد. این تابلو که در زمان حضور ون گوگ در پاریس خلق شده توسط یک مجموعه‌دار فرانسوی در سال ۱۹۲۰ خریداری شد. این اثر بیش از یک قرن در این مجموعه خانوادگی نگهداری شده و هرگز به نمایش گذاشته نشده است. به گزارش خبرنگار آنلاین، این تابلو نقاشی قرار است در حراجی ماه مارس سائیتیز به قیمت تخمینی پنج تا هشت میلیون یورو فروخته شود.

usef.poet@gmail.com

جاسوسی MIF حضور دارد و «والتر مرچ» تدوینگر برنده سه جایزه اسکار نیز تدوین و طراحی صدا ساخته تقی امیرانی را بر عهده داشته است. فیلم مستند «کودتای ۵۳» پیش از این واجد شرایط رقابت در شاخه بهترین مستند بلند نیز شده بود

اما به جمع نامزدهای اولیه این شاخه راه نیافت. به گزارش ایسنا، «یبر سفید» ساخته رامین بحرانی سینماگر ایرانی – آمریکایی و فیلم‌ ایتالیایی «زندگی در پیش رو» با بازی سوفیالورن و فرد فرهنگی در همه جا فرهنگی ست و هیچ تلاشی برای نمایش فرهنگی که دارد از خود بروز نمی‌دهد، بلکه دیگران از دور متوجه فرهنگی بودنش می‌شوند. این یعنی فرهنگ در همه جا باید وجود داشته باشد، خصوصا در محافل اجتماعی، چرا که عمده منفعتی که فرهنگ می‌تواند داشته باشد در زندگی اجتماعی نمود و بروز پیدا می‌کند

بسیار پی انجام کار خود برود. اینها مسائل فرهنگی هستند که متأسفانه توسط خیلی از افراد رعایت نمی‌شوند و به واسطه انجامشان توسط آنها، باری روی دوش جامعه گذاشته می‌شود، باری که به دوش کشیدنش برای بقیه هزینه دارد؛ هزینه‌هایی که یکی از آنها مشمول مسائل اقتصادی می‌شود. پیشتر بیان کردیم که در شرایط اقتصادی سالم اکثر افراد رفتارهای فرهنگی از خودشان بروز می‌دهند، بدیهی است که در جامعه‌ای که از لحاظ اقتصادی سالم است و همه در رفاه مطلوبی به سر می‌برند، موضوع فرهنگ نیز تا حدی جا افتاده است، حال این جاقتدان یا به واسطه آموزش رخ داده یا به واسطه وجود مواعی که انجام اقدامات غیرفرهنگی را مشکل می‌کنند، یا به واسطه تربیت صحیحی که از دوران کودکی به افراد آموخته می‌شود و یا به دلایل دیگر. اما وقتی شرایط تغییر می‌کند و به قولی جان و منافع افراد به خطر می‌افتد رفتار فرهنگی تغییر می‌کند و به رفتارهای غیرفرهنگی تبدیل می‌شوند. با این تفسیر می‌توان تا حدودی پاسخ پرسشی را در میانه گزارش مبنی بر اینکه «فرهنگ مهمتر است یا اقتصاد؟» مطرح کردیم با دو استدلال به دست آورد.

اول آنکه با تغییر شرایط اقتصادی و خوب یا بد شدن آنی، اوضاع فرهنگ نیز در جهت منفی تغییر می‌کند در حالیکه همه می‌دانیم اگر قرار است تغییری در فرهنگ اجتماعی افراد صورت گیرد باید در جهت مثبت باشد نه منفی. به سخن دیگر اقتصاد به دلیل نوسان‌های پولی و مالی نظیر تورم، رکود، سیاست‌های اقتصادی، بازارهای جهانی و اتفاقات غیرمترقبه در برخی از مواقع ناگزیر از تغییر است به نحوی که اگر کارهای اقتصادی تمام دنیا را به دست «جان مینیارد کینز» هم بسپاریم باز هم مواقعی پیش می‌آید که اقتصاد دچار دگرگونی می‌شود. اما فرهنگ، المانی است که اگر خوب و درست و کارشناسی شده آموزش داده و به‌کار گرفته شود تحت هیچ شرایطی نباید در جهت منفی تغییر کند و اگر تغییر می‌کند یعنی کار اصولی درباره‌اش انجام نشده و به قول معروف باری به هر جهت وار یا آن برخورد نشده است. این نشان می‌دهد که در حوزه فرهنگ کم کاری صورت گرفته است.

دوم آنکه در نظر بگیرید که شرایط از نظر فرهنگی خوب و ایده آل باشد، مثلا همه یاد گرفته باشند که به حق و حقوق خودشان قانع باشند، یاد گرفته باشند که اگرنروشی نکنند، یاد گرفته باشند که کم فروشی نکنند، به مال دیگران چشمداشت نداشته باشند، با سعی و تلاش خودشان کسب روزی نمایند، در محافل عمومی سیگار نکشند، آب دهانشان را در کوچه و خیابان نیندازند، خودروی شان را در جایی که نباید پارک کنند، پارک نکنند، تا خودروی جلویی ایستاد دستشان را روی بوق نزنند و اعصاب همه را خرد نکنند، اگر چیزی پیدا کردند آن را دنبال صاحبش بگردند و... به نظر شما در چنین شرایطی که مردم به لحاظ فرهنگی مانند فولاد آبدیده شده رفتار می‌کنند اگر شرایط اقتصادی دچار نوسان شود رفتارهای فرهنگی دچار رشد منفی شده و عقیدرد خواهند داشت؟ مسلمانا وقتی فرهنگ درست و اصولی نهاده‌نی شده باشد به اقتصاد اجازه نمی‌دهد که چه چار نوسان‌ها و تغییرات شدید بشود. برای مثال دو فرد را در نظر بگیرید که در دو موقعیت قرار گرفته‌اند. اولی فرد بافرهنگی ست که در موقعیت اقتصادی بد گرفتار شده و مثلا خیال دزدی به سرش می‌زند، او چون یاد گرفته که درست رفتار کند به خیالش جامعه عمل نمی‌پوشاند و اگر روزی ناچار به انجام کار غیرفرهنگی شود تنها به اندازه نیازش مثلا مرتکب دزدی خواهد شد. دومی فرد بی‌فرهنگ یا کم فرهنگی است که در موقعیت اقتصادی بد قرار گرفته و مثلا خیال دزدی به سرش می‌زند. او چون یاد نگرفته که درست رفتار کند خیلی زود به خیالش جامعه عمل می‌پوشاند و حتی زمانی که ناچار نیست نیز مرتکب دزدی می‌شود آن هم در حد دفع نیازش، بلکه در حد همه چیز.

بنابراین با یک حساب سرانگشتی ساده باز هم به آغاز این گزارش برمی گردیم و در می‌یابیم که فرهنگ در هر جامعه‌ای از اصلی‌ترین و شاید بتوان ادعا کرد که اصلی‌ترین و اساسی‌ترین عنصر حیات یک جامعه است، نقش فرهنگی آنقدر مهم است که می‌تواند بخش‌های دیگر را تحت الشعاع خود قرار دهد و مشکلات آنها را حل کند. ضمن آنکه اگر بقیه بخش‌ها هیچ مشکلی نداشته باشند جامعه با سکانداری فرهنگ می‌تواند با سرعت زیاد به سمت جلو حرکت کند. این در حالیست که اگر سکانداری کشتی بزرگ جامعه را به دست عنصری بجز فرهنگ (مثلا اقتصاد، سیاست و...) بدهیم نه تنها مشکل بقیه بخش‌ها حل نخواهد شد که روز به روز بر تعداد مشکلات افزوده می‌شود و حتی در شرایط آرمانی باز هم سرعت حرکت رو به جلوی جامعه به اندازه یک دهم سرعتی که با سکانداری فرهنگ نصب جامعه می‌شود هم نخواهد بود.

پدر به روایت پسر

شیرمحمد اسپندار سرشناس‌ترین دونلی‌نواز ایران چندی پیش به علت بیماری در بستر بیماری بود. الله‌بخش اسپندار فرزند این هنرمند درباره وضعیت فعلی جسمانی پدر می‌گوید: حالشان خوب است؛ البته به علت کپولت سن مشکلاتی دارند،

اما اگر نیازی به مراجعه به پزشک باشد، همین جا نزد پزشکان ویزیت می‌شوند. به گزارش ایسنا، استاد شیرمحمد اسپندار یک نوازنده معمولی نیست؛ مرید است که موفق به کسب دکترای افتخاری موسیقی سنتی از کشور فرانسه شده و تنها کسی است که می‌تواند ساز «دولنی» را بنوازد.

بوشهر است که در لایه‌های زیرین خود نگاهی به تاثیر غیرقابل انکار رنگین‌پوستان آفریقای‌تبار در موسیقی آیینی و سنتی جنوب ایران و بوشهر دارد. به گزارش خبرنگار آنلاین، به گفته محسن نسواند کارگردان «سبالو»، پرونده تولید این مستند، ۸ سال به طول انجامیده است.

فرهنگی

شنبه ۹ اسفند ۱۳۹۹ • شماره ۵۹۶۳

حمیدرضا آذرنگ در «مستوران»

حمیدرضا آذرنگ بازیگر سینما و تلویزیون بازیگر سریال «مستوران» به کارگردانی سیدجمال سیدحاتمی و تهیه‌کنندگی عطا‌نهایی شد. سریال «مستوران» تازه‌ترین محصول سازمان هنری رسانه‌ای اوج به تازگی در شهرک سینمایی مستوران کلید خورده است. به گزارش مهر، فصل اول سریال «مستوران» که برگرفته از قصه‌های کهن ایرانی است در ۲۶ قسمت تولید خواهد شد و مجری طرح این مجموعه استودیو بادبان است.

نشریات

«روزنامه نگاری جدید» آمد
شماره سوم مجله «روزنامه نگاری جدید» منتشر شد. موضوع اصلی این شماره مجله تخصصی حوزه رسانه، «شهروند خبرنگاری» است. در بخش نخست با عنوان «خبرنویسی» این مطالب منتشر شده‌اند: «خبرنویسی با شهروند خبرنگاری (رضا غنیشاسوی)»، «علیه خبر جعلی»، «اخبار جعلی چرا گسترش یافته‌اند (دکتر قادر باستانی)»، «خبر جعلی»، «قد خیر». در بخش «خبر جعلی»، به ۱۱ خبر جعلی و چگونگی تشخیص آنها اشاره شده است. همچنین در بخش «تقد خیر»، ۱۰ خبر به لحاظ اصول حرفه‌ای، ادبیت و بررسی شده‌اند. «شهروند خبرنگاری» عنوان بخش دوم و اصلی مجله است. مطالب این بخش نیز اینگونه‌اند: «روزنامه نگاری و شهروند خبرنگاری، فرصت‌ها و چالش‌ها»، «شهروند خبرنگاری، یک ضلع از سه ضلع (محمد جلالی)»، «شهروند خبرنگاری در شبکه الجزیره»، «شهروند خبرنگاری در روزنامه نگاری (آرش خوشخو)»، «چگونه از شهروند خبرنگاری استفاده کنیم (فرید عطارزاده)»، «یا همه مردم روزنامه نگارند؟»، «ژ پل تاک تا تلگرام، رسانه جدید و وضو پذیری افراطیون» و «چگونه تلگرام در روسیه به جذاب‌ترین رسانه جدید تبدیل شد؟» در سومین بخش مجله با عنوان «روزنامه نگاری و فضای مجازی» نیز مصاحبه‌ای با دکتر حسن نمکدوست استاد علوم ارتباطات با تیتیر «ضعیف رسانه‌های اصلی نگران‌کننده است» منتشر شده. «چالش رسانه، از صدام تا توئیتر» نیز تیتیر دیگر مطلب مجله است. «پرسش و پاسخ» هم به جواب سوالات مطرح در عرصه روزنامه نگاری می‌پردازد. در بخش «کتاب» نیز تعدادی از کتاب‌های جدید حوزه رسانه و روزنامه نگاری معرفی شده‌اند. مجله روزنامه نگاری جدید در تعدادی از کiosk‌های مطبوعات در مرکز شهر تهران و کتابفروشی‌ها توزیع می‌شود. مدیرمسئول و سردبیر مجله «روزنامه نگاری جدید»، رضا غنیشاسوی است.

کتاب

«دو نمایشنامه تک نفره»

منتشر شد

کتاب «دو نمایشنامه تک نفره» نوشته مشترک داریوش نصیری و مرتضی وکیلیان با موضوع شاهنامه، شهدای گمنام و مباران شیمیایی با تقدیم به زنده نام دکتر امیر کاووس بالازاده از سوی نشر هنرسخ منتشر شد. این اثر شامل دو نمایشنامه تک نفره با نام‌های «رستم» و «سهراب» و «هرگ به فاصله یک نفس» است که داریوش نصیری به عنوان بازیگر و کارگردان با استفاده از شیوه‌های اجرایی نمایش‌های ایرانی آمیخته کردن آن با سایر گونه‌های نمایشی (شیوه‌پرشت‌وتئاتری‌چیز)درسالهای ۸۹-۱۳۸۸ در قالب موسیقی- نمایش با گروه‌های بزرگ موسیقی در تماشاخانه سنگلج، تالار آدین‌شاه، فرهنگسرای نیاوران و جشنواره بین‌المللی موسیقی فجر به روی صحنه برد. همچنین از سال ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۷ میلادی به عنوان یک اثر منومدار نیز با بازی و کارگردانی ایشان در کشورهای ارمنستان، ترکیه، مالزی، امارات متحده عربی، روسیه اجرا شد. همچنین نمایش «رستم و سهراب» در دومین جشنواره سراسری تئاتر تک نفره در سال ۱۳۸۹ حائز جایزه رتبه دوم نمایشنامه نویسی، رتبه سوم بازیگری مرد، تقدیر در موسیقی و جز، پنج اثر برگزیده جشنواره گردید.

تجسمی

ماجرای تعطیلی

یک نمایشگاه

در حالیکه قرار بود نمایشگاه عکس‌های علی صوفی با عنوان «پرنسس‌های کوره» روز گذشته ۸ اسفندماه در گالری کاما برگزار شود، به ناگهان در صفحه‌ی این گالری خبر لغو شدن این نمایشگاه اطلاع‌رسانی شد. البته این تعطیلی از آنجا نشأت گرفت که در فضای مجازی از چندین ساعت قبل از برپایی این نمایشگاه، اظهارنظرهای بسیاری در مورد سوزه‌هایی که مورد عکاسی واقع شده بودند، مطرح شد. این نمایشگاه مجموعه‌ای از ۱۵ عکس پرتربه رنگی از دختری که در کوره‌های آجرپزی به همراه خانواده‌هایشان زندگی می‌کنند، اما بر اساس پیکیری مهر، اظهارنظریایی که در فضای مجازی رقم خورد با گذاردن مطلبی توسط لیلی گلستان مدیر گالری گلستان رنگ دیگری به خود گرفت و پس از آن و تهدیدهای بسیاری که علیه گالری کاما و مدیرش صورت گرفت، تصمیم کاما درباره تعطیلی موقت نمایشگاه عکس گلستان در صفحه شخصی خود در مورد این نمایشگاه نوشت: «دوستان عزیز، واقعا خجالت‌آور است که یک عکاس برود به کوره‌پزخانه‌ولباس‌نوشی‌کت‌دخترهای فقیر کند و نتاج سرشان بگذارد و از آنها عکس بگیرد و یک گالری هم عکس‌ها را به نمایش بگذارد! چه فکر کرده این عکاس و به چه فکر کرده این گالری دار که با بچه‌های فقیر این بازی زشت را می‌کنند. خجالت‌بخشید...» در همین راستا، مونا خوش اقبال مدیر گالری کاما درباره تعطیلی موقت نمایشگاه عکس گلستان در صفحه شخصی خود نوشت: «پرنسس‌های کوره» گفت: «نمایشگاه تحت فشاری که با توجه به ناآگاهی و اطلاع‌ناداشتن از جریان پروژه وجود داشت و یکسری تهمت‌های بی‌جاسا مثل اینکه عکس بی‌اجازه از کودکان گرفته شده، به صورت موقت تعطیل شد.» وی در توضیح سوزه‌هایی که از آنها عکاسی شده است، بیان کرد: همه‌هایی چون در نظر نگرفتن حرمت کودکان کار به ما وارد شد؛ در صورتی که کودکانی که عکس گرفته شده، کودکان کار نیستند. این کودکان خانواده دارند و پدر و مادرهایشان از این اتفاق خوشحال بودند. ایسن کودکان با تکه پارچه‌ها و گل خشک برای خودشان آکسسوار تهیه کرده‌بودندوعلی صوفی هم‌از آنها عکس گرفت.

فیلمبرداری فیلم سینمایی «کوچه ژاپنی‌ها» به نیمه رسید. به گزارش صبا، «کوچه ژاپنی‌ها» که فیلمنامه آن را امیرحسین نقفی و علی اصغری به طور مشترک به نگارش درآورده‌اند، پنجمین فیلم امیرحسین نقفی است.

کوتاه از هنر

آفتاب

«عبدالله احمدیه» درگذشت
«عبدالله احمدیه» بازیگر سینما و تلویزیون ۵۸ اسفندماه به اثر ایست قلبی درگذشت. این هنرمند که متولد سال ۱۳۲۲ بود، در سریال‌هایی از جمله «آینه عبرت»، «خوش رکاب»، «سه در چهار» و... ایفای نقش کرده است. به گزارش صبا، وی همچنین در برخی از فیلم‌های سینمایی از جمله «ادم برفی» بازی کرده است.

«آن شب» در ایران

فیلم «آن شب» به کارگردانی کوروش اهری و با هنرنمایی شهاب حسینی که در ژانر وحشت ساخته شده است، از ۶ اسفندماه آکران رسمی خود را در ۲ سرگروه «مگامال» و «هنر و تجربه» و در بیش از هفتاد سینمای ایران آغاز کرد.اعتمادآنلاین

«کوچه ژاپنی‌ها» در نیمه راه

فیلمبرداری فیلم سینمایی «کوچه ژاپنی‌ها» به نیمه رسید. به گزارش صبا، «کوچه ژاپنی‌ها» که فیلمنامه آن را امیرحسین نقفی و علی اصغری به طور مشترک به نگارش درآورده‌اند، پنجمین فیلم امیرحسین نقفی است.

«محمدرضا الوند» درگذشت

«محمدرضا الوند» نویسنده و پژوهشگر تئاتر و مدیر امور تئاتر استان‌های اداره‌کل هنرهای نمایشی که به دلیل ابتلا به کرونا و وخامت حال چند روز در بیمارستان بستری بود پنجشنبه هفتم اسفند در ۵۶ سالگی دار فانی را وداع گفت.ايلنا

«ترافیک سینما» می‌آید

«ترافیک سینما» مستندی با موضوع سواد سینمایی به نویسندگی و کارگردانی «رضا حسینی‌نجیر» آماده نمایش شد. «حمید نعمت‌الله» و «هادی مقدم دوست» و دیگر اساتید در این مستند حضور دارند. به گزارش ایپرا، این مستند در ۳۵ دقیقه تولید شده و به زودی به نمایش در می‌آید.

